

האווירה בבית מישפחת לוי בהרצליה כבדה. בסלון המרווח יושבים בני מישפחת הקרובים של רון, ומולם מתחלפים בתדירות גבוהה חבריו הנאמנים, הבאים להביע את צערם ותנחומיהם למישפחה השכולה. רות, אמו של רון, יושבת על הספה החומה בשילוב רגליים ומעשנת בש"ר

נימר עבד'רבו

רצח שני צעירים

יהודיים בכרמיזאן

שרת. עיניה פקוחות בצמא לשמוע עוד ועוד סיפורים על בנה, שאיננו. שעת-ערב בשכונת בית-הכרם כי ירושלים. בבית קטן ברחוב מלא ירק, מודעת אבל גדולה על קיר הכניסה לבניין: "אבלים על מותה של רוויטל סרי". שעת התפילה. הריחה מתמלאת

פחתו כי המישטרה תבוא בקרוב לקחת אותו. בגלל הרובה שבר-שותו. הוא אמר להם כי התקשר למישטרה והם בדרך. ואכן, זמן קצר אחר-כך באו כוחות-הביטחון לבית הקטן שבמחנה-הפליטים ולקחו את נימר למעצר.

רון ורוויטל הובאו לקבורה - הוא בהרצליה, עיר הולדתו. והיא בירושלים.

נסעתי למחנה-הפליטים דהיישעה. מאחורי שער-ברזל חלוד ישנו בית קטן בן שני חדרים עלובים. הקירות צבועים בצבע ירוק מתקלף, אין עליהם כל קישוט. שלוש ספות מהוות, שולחן קטן וכמה כיסאות. ארבעה אחים וארבע אחיות, חלקם נשואים, רובם מתגוררים בבית הקטן. 17 נפשות כסף הכל.

נימר, החשוד ברצח, סיפר לי בני מישפחתו. נסע לפני ארבע שנים לירדן כדי לעבוד. זמן קצר אחרי שהגיע לשם הסתבך בקטטה, תקף אדם בצורה חמור, הועמד לדין ונדרן לחמש שנות

תמונה ציבוענית גדולה של ג'מאל עבד-אל-רחים. הכל יושבים בשקט ומעיפים מדי פעם מבט של כאב וצער אל תמונתו של הבחור הצעיר שאיננו. בית קטן בדהיישה. קירותיו צבועים ירוק מתקלף. אין עליהם תמונה. על ספה מהוהה בצד החדר יושבת אשה במישפחת לבנה לראשה, ולידה גבר בכופיה לבנה. שני חדרים בבית הקטן במחנה-הפליטים. 17 נפשות מתגוררות בהם. בנם, נימר עבד-רבו יושב בבית סוהר. לפני כמה ימים רצח באכזריות, כך החשד, שני צעירים חפים מפשע - את רון ואת רוויטל.

ביום השני בצהריים נסעו רון (23) ורוויטל (21) במכונית סוזוקי קטנה לטיול. היה יום בהיר, הש-מים היו כחולים והשמש זרחה. הם נסעו לכיוון מינור כרמיזאן, משם לא חזרו.
נימר עבד-רבו (22) התחיל לעבוד שבוע קודם בחברת-שמירה בירושלים. כשומר בלתי-חמוש. ביום השישי גילה נימר נשק באחד

שורשית היהודיים

מאסרו. אחרי שקיצרו שלישי מתקופת מאסרו, בא נימר לגשר-אלנבי וכיקש להיכנס. לבקר את מישפחתו בגרה המערבית. שילטונות-הביטחון נתנו לו רשיון שהייה לשלושה חודשים.

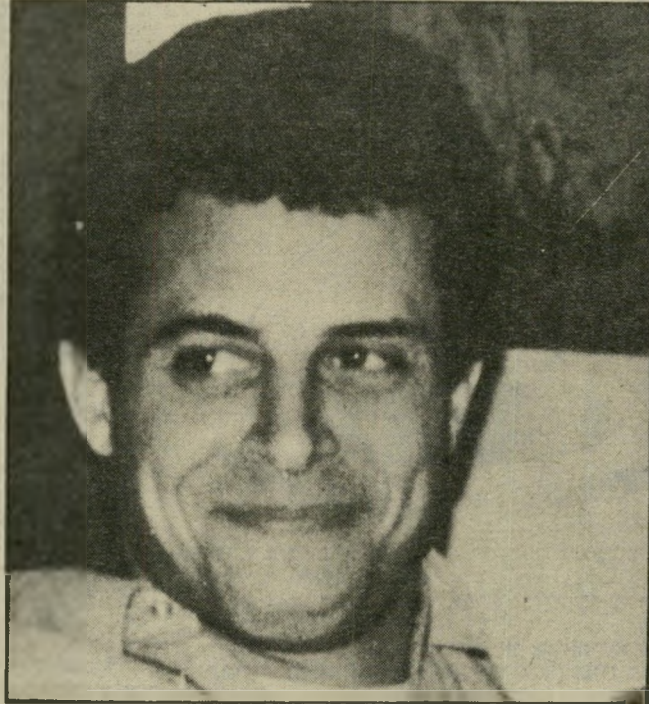
במשך חודשיים עבד בחברת המים מקורות, ושבוע לפני הרצח התחיל לעבוד בחברת השמירה. גם שני אחיו הנוגרים של נימר עבדו בחברת מקורות. אך מייד למח-רת הרצח, כשנודעה זהותו של הרוצח, הודיע להם מנהל-העבודה כי אינם יכו-לים להמשיך לעבוד, מכיוון שהם אחיו של נימר.

נימר, אשה נאה בשימלה רקומה, יושבה כפינת החדר על הספה. "בעל הרובה, זה שהפקיר אותי", אמרה ככעס וככאב רב, "הרג שלושה אנשים: שניים ויכרונם לברכה והשלישי הבן שלי. הוא הולך לבית-סוהר וכאילו הוא מת".

האם לא ירעה מה עשה בנה ומה הוא מתכנן. היא, למעשה, כמעט שלא הכי-רה אותו. "הוא היה בא הביתה לאכול והיה מבקש כסף. היה מספר לי שהוא עובר ככל מיני מקומות. אני לא יודעת בדיוק במה.

ביום השלישי בבוקר פתחנו את הרדיו ושמענו חדשות בקול-ישראל בערבית, שם פיתאום הבנו שהבן שלי רצח שני אנשים, שני יהודים.

"אני לא מסכימה עם מה שהבן שלי עשה", היא ממשיכה ככאב ומדגישה: "אני אומרת להורים של הבחור והב-חורה הצעירים שאנחנו איתם באכל-שלהם. אנחנו מצטערים בשבילם, אנחנו כואבים את מותם."
ביום השבת לא ידעו בני מישפחת רבו אם יבואו כוחות-הביטחון להרוס להם את הבית הקטן. כך נהוג בדרך-כלל במיקרים כאלה - הבן נתפס ומועמד לדין והמישפחה נזרקה לרחוב וביתה נהרס. אביו של נימר חולה-לב ואינו עובד

רצח רון לוי ורוויטל סרי שימש אות לחידוש הטרור היהודי

החדרים של חברת-השמירה. מת-נחל איש קריית-ארבע, שיצא ל-חופשת סוף שבוע, השאיר את רון-בהו המשוכלל באחד החדרים, ונימר שם עליו את ידו. באותה הזדמנות הוא גם גנב כסף מן הכס-פת של החברה. אחר כך הזעיק את המישטרה וסיפר שהותקף. הוא נסע לבית הוריו, אכל, אמר למיש-פחתו כי הוא חוזר לעבודה ונעלם. ביום השני בצהריים, כפי שמת-

ארם - חבריה הקרובים של רוויטל נכנסים פנימה כשהם מניחים כיפה על ראשם - שכנים מן הדירות הסמוכות. חברים וקרובי מישפחה. הסימטה הצרה שליד הבית ככפר סעיר אינה סלולה. שעות אחרי-הצהר

ג'מאל עבד-אל-

רחים נרצח

בשעה שנסע

באוטובוס הביתה

ריים. הדרך מלאה אנשים, רובם גברים בחליפות כהות ובכופיות לבנות. סמוך לבית קטן נפרשה יריעת-אוהל גדולה, ומתחת לה יושבים עשרות גברים. על עמוד-עץ המחזיק את היריעה תלויה

מאת

ענת סרגוסטי

כבר כמה שנים. אחיו הגדולים פוטר השבוע מעבודתם. הם סרכו להצטלם, כדי שלא יכירו אותם כשילכו לחפש עבודה אחרת.

"למה כוחות-הביטחון לא חיפשו את הנשק במשך כל הימים האלה, מאז שנעלם?" אמר דודו של נימר, "איך לא בודקים שהנשק איננו איתו, הוא, שיש לו תעודות שאינו שפוי, יכול להניח

ברר מן השיחזור שעשתה המיש-טרה, רצח נימר את שני הצעירים. הוא ציווה על רוויטל לכפות את רון, אחר כפת את ידיה שלה. הורה להם לשכב על הארץ, כיסה ראשם בסמרטוטים וירה כדור בראשו של כל אחד מהם. אחרי הרצח חזר נימר לבית הוריו שבדהיישה, והודיע למיש-